

Βόλτα

...τώρα πὸν βραδιάζει...

Ἦλιε βασιλέα, ροδομάγουλε, τῆς ἡμέρας ὑπέρτατο κέρμα,
μ' ἀγγίζεις, καὶ τὸ δέρμα μου γίνεται κερατοειδῆς χιτώνας,
ἢ ραχοκοκαλιά μου ἓνα ὀπτικὸ νεῦρο, καὶ τὸ σῶμα μου τρέμει
μισοθαμπωμένο ἀπ' τὴ λιμνούλα τοῦ χρυσοῦ πὸν χύνεις
πάνω ἀπ' αὐτὴ τὴ θάλασσα, πάνω ἀπ' τὴν πολιτεία, κι ἔχω τυφλωθεῖ.
Κάποτε ἐδῶ στεκόνταν στοιχισμένα – κι ἀκόμα, τὸ γνωρίζω, στέκονται –
σπίτια καὶ δρόμοι, ἀνήκοντας σὲ μιὰν ἄλλη πολιτεία,
ὄχι σ' αὐτὴν πὸν ἔχεις ὀλοσχερῶς μεταμορφώσει.

Περπατοῦμε κατὰ μῆκος τῆς προκυμαίας. Τὴ νύχτα
τὰ ψαροκάικα εἶναι ἔτοιμα νὰ ἀναχωρήσουν,
οἱ μηχανές ἀγκομαχοῦν, λάμπες πετρελαίου στὶς πλῶρες,
κι εἶναι ἢ πόλη ὅλη ἔξω, βγήκε στὸ σεργιάνι,
οἱ ἐρωτευμένοι ἀλαμπρατσέτα, οἱ νεαροὶ νὰ κορδώνονται,
μάνες καὶ πατεράδες, παιδιὰ τρώγοντας παγωτό,
οἱ γέροντες νὰ κοιτάζουν ἀπὸ τὰ τραπέζια τους στὰ πεζοδρόμια τῶν
καφενεύων,
κι οἱ λόφοι σκοτεινιάζοντας νὰ μετακινοῦνται πλησίον, σὰν ζῶα φιλικὰ.

Γλυκὸ ἀπογευματινὸ λιοπύρι, σκορπισμένο στοὺς λόφους καὶ στὸν ὄρο,
τὸ χέρι σου ἀλαφραγγίζει τὸ δικό μου τώρα, ὡς τυχαίως νὰ συνέβη,
καθὼς τὸ ἄγγιγμα αὐτῆς τῆς νεαρῆς γυναίκας πὸν περπατεῖ στὸ πλάι μου
μὲ τοὺς γοφούς βαρεῖς, μικρὰ τὰ βήματα καὶ τὴν περπατησιὰ λικνιστική,
μελανὴ κόμη πρὸς τὰ πίσω πὸν ἀνέμισε, ντελικάτος ὁ λαϊμὸς κι οἱ ὦμοι
μπρούτζινοι τοῦ κατακαλόκαιρου, τὰ λαδόχροα καστανὰ τῆς μάτια
χαμογελαστά,

σὲ πίνω, φῶς ἀπαστρᾶπτον, σὰν κρασί, σὰν μουσική,
ὅπως σ' ἔχουνε πιεῖ οἱ προγόνοι της χιλιάδες χρόνια.

Πορώδης πολιτεία, τ' ὄνομά της εἶναι Ἐλευθερία,
καὶ μ' ὅλο πού οἱ οὐλές σου εἶναι γκρίζα στίγματα στὰ μάτια της,
ἀκόμα, αὐτὴν τὴν ὥρα, ὅταν τὸ φῶς καὶ τοῦ φωτὸς οἱ ἀλλοιώσεις
παιζοῦν διακριτικὰ στὸ πρόσωπό της σὰν ὁμιλία ἢ σὰν τραγούδι,
δικό της εἶναι τὸ ἀρχαῖο δικαίωμα νὰ περπατεῖ σ' αὐτὴ τὴν ἀποβάθρα,
ὄργανο καὶ φρουρὸς τοῦ δικοῦ σου φωτός,
συλλέγοντάς το στὸ βαθὺ πηγᾶδι τῶν ὀφθαλμῶν της,
καὶ δικιά της ἡ ἀγαπημένη ἐλευθερία νὰ χορεύει πάνω σου.

Ἀγαπημένη ἐσπέρα, φῶς χιλιάδες χρόνια παλαιό,
μελίφωνη τραγουδίστρια, καθὼς αὐτὴ ἡ γυναίκα ἐλκυστική,
πῶς μπορῶ νὰ μὴν λατρεύω τὴ γοητεία μὲ τὴν ὁποία χυτεύεις
αὐτὴν τὴν πολιτεία καὶ τοὺς κατοίκους της, ἓνα καλούπι
πού σ' ἄγαλμα φιλοτεχνεῖ ὅ,τι ἀγγίζει, τὸν κόσμον ὅλο;
Ἔχω γενεῖ ὁ σκλάβος σου, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὄχι ὁ πολίτης σου.
Καί, διψασμένος νὰ σὲ πιῶ ἐξ ὀλοκλήρου, θά 'θελα νὰ κορέσω
τὸν κάθε πόρο μὲ τὴν ἀκτινοβολία σου, τὴν ἐλευθερία της.

Ρίτσαρντ Μπέρενγκαρτεν
Richard Berengarten

Μετάφραση, Ἰλίας Λάγιος
Translated by Ilias Layios

---

interLitQ.org